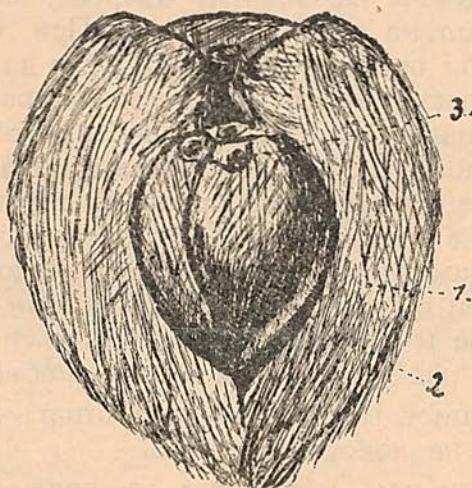

кокосовото оръхче. Следъ малко време, кокосовото оръхче силно наедрява и достига на голъмина, колкото голъмъ юмрукъ или малка детска глава. (Гл. ф. 7.)

Кокосовият оръхъ, както и фирмата, е Божи даръ на пустинята. Една кокосова палма, съ оръхитѣ си, съ право я сравняватъ на една сиромашка крава — козата.

И какво ли не добива сингалезецътъ на островъ Цейлонъ отъ кокосовата палма и специално отъ кокосовия оръхъ?

Фиг. 7. Кокосовъ оръхъ съ разрѣзъ на външния
влакнестъ пластъ.

Отъ кокосовия оръхъ добиватъ млѣко, кокосово масло, брашно, а така сжщо и кокосова прежда. Кокосовият оръхъ е особено цененъ, когато е още недозрѣлъ, защото тогава и млѣкото, и маслото, и захаръта, що се добиватъ отъ него, сѫ по-вкусни, безъ миризъ и по-приятни за ядене, съ една особена хладина.

У настъ, въ България, въ нѣкои отъ по-голъмите градове, търговцитѣ донасятъ кокосови оръхи, но тѣ, макаръ и запазени, сѫ изгубили хубавия си вкусъ, съ който се отличаватъ въ родината си.